

॥ ६ ॥ एष नृपतिः रामः ॥ प्रतिज्ञातमंगीकृतं आश्रमं प्रतिनयनमिति शेषः ॥ आज्ञप्तः आश्रमं नेतुमिति शेषः ॥ ७ ॥ शीघ्रं गत्वा गंगातीरमिति शेषः ॥ ८ ॥ मुनीनामाश्रमान्प्र
ति अवनेया अवरोप्यप्रापणीया ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ तथेत्युक्त्वा यथेष्टं प्रयच्छेत्युक्त्वा ॥ १२ ॥ १३ ॥ नयनं दक्षिणं ॥ १४ ॥ हृदयं मनः ॥ औत्सुक्यं नगरविषयं राम

एवमुक्तः सुमंत्रेण राजवेश्मनिलक्ष्मणः ॥ प्रविश्य सीतामासाद्य व्याजहार नरर्षभः ॥ ६ ॥ त्वया किलैष नृपतिर्वरं वैयाचितः प्रभुः ॥ नृपे
ण च प्रतिज्ञातमाज्ञप्तश्चाश्रमं प्रति ॥ ७ ॥ गंगातीरे मया देविक्रषीणामाश्रमं गतः ॥ शीघ्रं गत्वा तु वैदेहिशासनात्पार्थिवस्य नः ॥ ८ ॥
अरण्ये मुनिभिर्जुष्टे अवनेया भविष्यसि ॥ एवमुक्ता तु वैदेही लक्ष्मणेन ॥ ९ ॥ त्वं तुलं लेभे गमनं चाप्यरोचयत् ॥ वासां
सि च महार्हाणि रत्नानि विविधानि च ॥ १० ॥ गृहीत्वा तानि वैदेही गमनाय ॥ ११ ॥ पत्नीनां दास्याम्याभरणान्यहं ॥ १२ ॥ व
स्त्राणि च महार्हाणि धनानि विविधानि च ॥ सौमित्रिस्तु तथेत्युक्त्वा रथमारोप्य ॥ १३ ॥ प्रययौ शीघ्रतुरंगं रामस्याज्ञामनुस्मरन् ॥
अब्रवीच्च तदा सीतालक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनं ॥ १४ ॥ अश्रुभानि बहून्येव पश्यामि रघुन ॥ नयनं मे स्फुरत्यघगात्रोत्कंपश्च जायते ॥ १५ ॥
हृदयं चैव सौमित्रे अस्वस्थमिव लक्षये ॥ औत्सुक्यं परमं चापि अधृतिश्च परामम ॥ १६ ॥ शून्या मे वच पश्यामि पृथिवीं पृथुलोचन ॥
अपि स्वस्ति भवेत्तस्य भ्रातुस्ते भ्रातृवत्सल ॥ १७ ॥ श्वश्रूणां चैव मे वीरसर्वासामविशेषतः ॥ पुरे जनपदे चैव कुशलं प्राणिनामपि ॥ १८ ॥ इ
त्यंजलिकृता सीता देवता अभ्ययाचत ॥ लक्ष्मणोऽर्थततः श्रुत्वा शिरसा वंद्यमैथिली ॥ १९ ॥ शिवमित्यब्रवीद्भृष्टो हृदयेन विश्रुप्यता ॥ २० ॥
ततो वासमुपागम्य गोमतीतीर आश्रमे ॥ प्रभाते पुनरुत्थाय सौमित्रिः सूतमब्रवीत् ॥ २१ ॥ योजयस्वरथं शीघ्रमद्य भागीरथी जलं ॥
शिरसाधारयिष्यामि त्रिचंबक इवौजसा ॥ २२ ॥ विषयं वा ॥ २३ ॥ शून्यां सुखशून्यां ॥ २४ ॥ २५ ॥ अंजलिकृता कृतांजलिः ॥ अर्थं दुर्निमित्त
वस्तु ॥ २६ ॥ शिवमित्यब्रवीद्भृष्टः हृष्ट इव ॥ २७ ॥ २८ ॥ पर्वतरूपं वको यथेति पाठे उपमाद्वयं त्र्यंबक इव पर्वतो हिमवानिवेति वा ॥ २९ ॥